

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΔΡΙΚΗΣ ΩΜΟΡΦΙΑΣ

ΠΟΙΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΑΡΕΣΟΥΝ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

'Η θεωρίες ενός 'Αγγλου αισθητικού. Είνε άρκείοι οι άνδρες; Πώς ελέπουν ή γυναίκες τον άνδρα. Τι λέει ο Σπεργάουερ κ' ή κυρία ντε Στάλ. 'Η όμορφιά του Ροδόλφου Βαλεντίνο. Ποιά είνε ή γοητεία του άνδρός. 'Η γνώμη του Παύλου Μπουρκέ. Πώς πρέπει να ντυνότανει οι άνδρες. 'Η ύποδείξεις ενός 'Αμερικανού αισθητικού. Ποιους άνδρες προτιμούν ή γυναίκες.

ΟΝ περασμένο μίνα, ένας 'Αγγλος αισθητικός, ο Πέτερ Λη, εδημοσίευσε ένα πολύστοτο άρθρο στους «Κυριακάτικους Τίμς» για τις γυναίκες και τους άνδρες σής εποχής μας. Κατά τον Πέτερ Λη, ποτέ άλλοτε ο κόσμος δέν γνώρισε τόσες διάφορες για την όμορφιά τους γυναίκες, όσες σήμερα. 'Αν άρχισαμε τον κατάλόγο τους από τις μεγάλες φωτοακρόασεις, που λαμβάνουν τη μόδα στο Λονδίνο και στο Παρίσι και σμπεριλάβομε σ' αυτόν τις περιόδους χορού-τριες, τις πρωταγωνίστριες του θεάτρου και τους εαστέρς της όδούης, θά δούσε ότι ο καλύτερος αυτού είνε άτελειώτος. 'Έπειτα, ή βασιλεία αυτή των όμοιών γυναίκων φαίνεται κ' από τον Τύπο. Δεν υπάρχει εινογόρημα των περσοκόβη ή έφημερίδα, που να μη δημοσιεύει τις φωτογραφίες χαλλόντων και δασίμων γυναίκων για τά μάτια τους, τά μαλλιά τους, την αίσθη τους ή τά πλαστικά πάνα τους.

Σίμια λοιπόν είνε κατ' έξοχήν ή εποχή του θριάμβου της γυναικείας όμορφιάς. Μά, για να είμαστε έξωκοι, πρέπει να παραδειχθούμε ότι στο κάτω-κάτω της γραφής κ' οι άνδρες άξιζον κάτι. 'Ας μόν έξερωμε ότι ο Πλάτων έλεγε: «'Υπόθεμα όμορφιάς είνε ο άνδρας». Μπορούμε άρα να μιλήσουμε λιγάκι και γι' αυτόν κ' ιδιαιτέρως να μ-λήσουμε για την ανδρική όμορφιά.

«Οι άνδρες είνε άνωτα όμοιοι», λένε οι περισσότεροι ζωγράφοι. Μά υπάρχουν κ' οι άλλοι που ύποστηρίζουν ότι εδέν υπάρχει ένος πραγματικά όμοιος άνδρας». Τό ζήτημα λοιπόν είνε πολύ λεπτό, ποιά έικόνα, άκαηθόες.

Πρέπει, όστόσο, να έχουμε στο νου μας ότι άν ή γυναικεία όμορφιά είνε καθιερωμένη, άν έχει καιά τον τύπο της, τις άνιολογίες της, τό κλασικό ιδιοδεμά της, ή ανδρική όμορφιά είνε κάτι: τό μυστηριώδες, τό ασύλληπτο και τό ακαλόστομο.

Πώς βλέπουν, παραδείγματα χάριν, ή γυναίκες τους άνδρες; Την σχετική άπάντησή μας την έχει έβουσει ο Γερμανός φιλόσοφος Σοπενχάουερ: «Η γυναίκα προσέζει στον άνδρα τό σώμα του, την κίνησή του, την σωματική δάπλαισή του, κ' άδιαφορεί πάντα για την όμορφιά του προσώπου». Τό πρόσωπο λοιπόν του άνδρός είνε όμοιορο διαν έφαράζει την έπιβολή και τη δύναμη, όταν έχει ανδρική χαρακτηριστικότητα. Δεν γίνεται έηλιαδή λόγος για ρογιμές, άμοιονείες, όμορφες, εγενναικές, άλλα για σοβαρή, αστηρή, ανδρική έξαρση. Εδέν έχει καμιά σημασία — λέει ή κυρία ντε Στάλ — άν δέν είνε όμοιορο τό πρόσωπο του άνδρός, φτάνει να είνε έκφραστικό. 'Αρκεί λοιπόν για τον άνδρα έπεινο πού όνομάει ο Γάλλος συγγραφέας Σταντάλ, όμοιοφία της έκφράσεως, πού μπορεί κανείς να την βρήν και σ' ένα πρόσωπο πού είνε αισθητικός άσχημο. Σκεπτός μοιροίσε να πούμε ότι ο άνδρας πού έχει όμορφες ρογιμές, όμοιρα χαρακτηριστικά, είνε σχεδόν πάντοτε άσχημος, κ' ότι άν ο 'Απόλλων του Μυλεντένερρε παρουσιάζταν μπροστά μας με γρίμμο, θά μάς κινούσε τον γέλοτο.

Τι συμπέρασμα τώρα βγαίνει από όλα αυτά; Τό έξής: 'Ενας άνδρας είνε όμοιος όταν είνε ήγχι, δίχως σοβαρά αισθητικά ελλείμματα και κ' ένα ενδ άμέρον πρόσωπο. Τό πρόσωπο του άνδρός πρέπει να είνε ισοβατικό για τη γυναίκα. Πρέπει να είνε αινγματικό, μυστηριώδες, ακαλόστομο. 'Ενα όμοιο πρόσωπο δέν ισοβάλλει τίποτε. Είνε ένα όμοιο κάδορο. Κι' άλλω-α, σίματα να είνε τέγνη, ο κλασικός τύπος της ανδρικής όμορφιάς βρίσκεται στον άστρην. 'Η γυναίκα προσελίκεται πάντα από τις Μερτροφικές φωτογραφίες, δηλαδή από τά έκφρα-ίσεινα χαρακτηριστικά, πού έχουν μορφή έγγραμμιατός. Αυτό είνε λιγάκι τρομερό, μά είνε ή καθαρή κ' ή άπόρη αλήθεια...

Τέλος, υπάρχουν κ' άλλα λόγια, πού δέν είνε εύκολο να τους έξηγήση κανείς. Μόνο μία γυναίκα μπορεί να έξηγήση τη μυστηριώδη γοητεία πού έδασκει άπάντο της ένας άνδρας, ο όποιος γι' αυτόν ακριβώς τό λόγο είνε για κίνηση όμοιος.

Μά θά πότε: Κι' ο Ροδόλφος Βαλέντινο, ο άξέχαστος γόνος της ό-θούης; Δεν ήταν μίσηος όμοιος, δίχως να έχει άλλά ανδρική χαρακτηριστικότητα; 'Όχι! Κάθε άλλο! Φρονάει ο Πέτερ Λη, ο 'Αγγλος αισθητικός, πού άναίμεροσε: «Ο Βαλεντίνο, λέει, άφισε στις γυναίκες πούτα ως ήθροκόβη κ' ύστερα ως άνδρος. 'Αν ο Βαλεντίνο δέν ήταν εαστέρως, ποιά λίγες γυναίκες θά δέν πρόσεναν. Πρέπει όμως να σημειώσουμε ότι άν ο Βαλεντίνο δέν είχε ένα ενδ άμέρον πρόσωπο, ή

ώστόσο ένα ιάερχο σώμα! 'Ηταν ο τύπος του άνδρός στο σώμα, για τί είχε ακριβώς τό πλαστικό σώμα πού άφίσει στις γυναίκες, ή όποιες συχωρώνει κάθε άτέλεια του προσώπου, άλλα δέν κάνουν καμιά ύποχώρησι πού ζήτημα της τελείας πλαστικότητας του ανδρικού κορμού. 'Η γυναίκα ξερον πάντα να εκτιμήσουν την εύλιγία, την ελαστικότητα, τό αλμυροειδές στοιχείο του ανδρικού σώματος.

Ο Γάλλος συγγραφέας Παύλος Μπουρκέ, έπί πλέον, σημειώνει στην «Ψυχολογία του Έρωτος»: «'Ανάμεσα σ' εσάνους πού είχαν ποία πολλές έρωτικές περιπέτειες, πού τους μελέτησα ψυχολογικά, πάντα με περιέργεια, οι άπτο στους δέκα ήταν νευρωδεις μάλλον πού κινόδεις, λεπτοκαμιωμένοι κ' εσάνοι, μάλλον, πούτα κομωλίκια κ' άθλητικο σώματα. Αιτοί όμως είχαν ένα μεγάλο χάρισμα: την όμοιά, τη δύναμη της ζωής, τη δέληση. 'Ησαν ήγιστοτατοί. 'Έρωτων και ζωνέναν κανονικά, σαν ήγχιες όργανισμοί. 'Επί πλέον είχαν κ' ένα άλλο χάρισμα στις κινήσεις: την έπιδειξιοτήτα. Όλοι τους ήξερον να χορεύουν καλά, να παιζον σισαή, να ύπευον, να κολυμπούν.

Αυτά λοιπόν τά παραπάνω λόγια του Παύλου Μπουρκέ έξηγούν την έκκατανήτη γοητεία του Ροδόλφου Βαλεντίνο: γοητεία την όποια χροιστούσε στο σώμα του, κ' όχι τόσο στο πρόσωπό του.

Και τώρα, ως περσοίμα από τη θεωρία στην πράξη, ή ά αναίμερο άμέσως ότι στην ανδρική όμορφιά παίζει σπουδαίο ρόλο ή περιβολή, τό ρούχο. Και για να πισωθήτε, θά γέρωσε ένα παραδείγμα: Μά όμοιορή γυναίκα άφίσει πάντα, άκόμη κ' άν είνε με τό ποικιμοίμο, ενδ ένας άνδρας χάνει άμέσως στην περσοίμα από άλλη ήτη γοητεία του. 'Ας άκούσουμε, όστόσο, τί λέει γι' αυτό τό ζήτημα ένας άλλος αισθητικός, ο 'Αμερικανός Β. Γουόλκοτ:

«'Ενας άνδρας, γράφει, για να είνε σωματικώς τέλειος, πρέπει να είνε 30 χρόνων, να έχει άνάστημα 1.70, περιφέρεια ώστρωκος 0.85 και βάρος 68 κιλά. Περιετό κ' άναίμερο ότι ένα τέλειο κοστούμι, με καλό ράφισμα, είνε τό συμπλήρωμα της όμορφιάς του. Μά τό χρώμα του κοστούμιού είνε μά δικάληρη έπιστήμη! Ο Έξουδός άνδρας, πού έχει γαλανή ή γρυζο μάτια, πρέπει να προτιμά τά γρυζο ύφάσματα και τ' άστρα ποικώματα. 'Επίσης τό καπέλο του πρέπει να είνε γρυζο. 'Εκείνος όμως πού έχει άστρα μάλλια, πρέπει να προτιμά τά καφέ ύφάσματα, τις κοκκινοπες γρυβάτες, τά χροματιστά ποικώματα. Προσέχετε πάντα τό χρώμα του ύφάματος πού θαλέγεται: Πρέπει ενδ σίμα πηγαίνω. 'Αποφείστε τις εταφισοίτες, τ' αίταιμιατα χρώματα. Μή φοράτε ποτέ άνακόμωτοες κάλτσες με άκούρες πανταλόνα και μαύρο κοστούμι με χροματιστή γρυβέτα. Όσο για τό χροματιστά, πρέπει να τ' αποφεύγετε. Είνε σία τό να μη φοράη κανείς κοστούμινα. Τό μόνο πού επαρπέεται είνε ένα μικρό και λεπτό δισκονίδι κ' ένα μπρολλάντι ή και τελείως σκέτο. 'Επίσης και ή καρφιμός της γρυβάτας δέν είνε σία. Ο άνδρας στο ντυσίμο του πρέπει να δείχνει μά οφείλει, κάτι το πρακτικό. Τό ελευστοράκιμας καταστράφει ήτη γοητεία του άφρονος. Ένας άνδρας με βαμμένα νύχια, με εκζήτησι στο ντυσίμο του και με άρόματα, δέν προσέχεται δικάλο άπό τις γυναίκες. Μπορεί να σχολιάζεται, άλλα δέν τους είνε έλκυστικός, σωμαθητικός, δέν μπορεί να τις καταστήσει. 'Ακόμα και στην περιβολή του πρέπει να είνε σο-

Ο Ροδόλφος Βαλεντίνο

δαφός, αστηρός, άνδρας κ' Καρός όμως είνε να μιλήσουμε και για κάτι άλλο: Για την έξυπαδή του άνδρός. 'Ε, λοιπόν, αυτό τό ζήτημα είνε τό π.δ...άποκατατικό για τους άνδρες. Σέρετε τί λέει γι' αυτό ο Σοπενχάουερ; 'Ορίστε: «'Η έξυπαδή, τό πνεύμα του άνδρός, δέν έχουν καμιά επίδρασι, άμεσο κ' ένστικτωδη, στη γυναίκα. 'Η ανονηρία δέν παρέρει τις γυναίκες. Πολλές φορές βλέπουν ως ελλείμματα τη μεγαλοφία κ...»

'Έχει άραγε δικιο ο Γερμανός φιλόσοφος ή μήπως προσοπισκοί λόγο τον άνάγκασαν να γράψην τις παραπάνω ρογιμές; Ποιός ξέρει... Η αλήθεια όμως είνε ότι ή περισσότερως γυναίκες προτιμούν έναν καλό χρομτη, από έναν σοφό έπιθέτιμο! Δεν είν' έτσι κ'...

M. ΠΙΕΡΙΝΕΤΤΙ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΚΟΓΛΩΣΣΙΑ

'Η δύναμη της κακογλωσσίας είνε τρομερή. Πιστεύομε τις κατηγορίες άνθρώπων σχεδόν άγνώστον μας, έναντιον άνθρώπων τους έποικης ξερωμε ποιά καλά, ός διαφορτικούς άπ' έτι μάς τους παριστάνουν...